

mødte en kraftig Protest hos Selskabernes Direktioner, der ikke ønskede Aktiekapitalerne erstattet med Andelsbeviser, hvilket selvfølgelig maatte være Forudsætningen. Da Selskaberne havde forkastet denne Plan, maatte Kommissionen optage Forhandling med dem om en anden Ordning. Da de finansielle Forhold imidlertid ikke tillod Staten at overtage Selskaberne, og der heller ikke i Kommissionen var udelt Stemning for en saadan Ordning, maatte man gaa til en Forhandling paa det bestaaende Grundlag, men paa Betingelse af, at der skete en Sammenslutning mellem de to store Selskaber. Dertil var man ogsaa villig, og det lykkedes derfor Kommissionen at komme overens med Selskaberne om Fornyelse af Koncessionen paa Grundlag af de Principper, der var nedlagt i det københavnske Telefonselskabs Koncession, som er blevet Grundloven for alle de følgende. Denne Overenskomst er accepteret af den højtærede Minister og fremsat af ham i det foreliggende Lovforslag.

Lovforslaget giver i § 1 Ministeren for offentlige Arbejder Bemyndigelse til fra 1. Januar 1922 at udfærdige Koncession til Jydsk Telefon Aktieselskab paa Anlæg og Drift af Telefoner i Jylland med Undtagelse af de sønderjydske Landsdele, hvor Staten overtager Driften, Skagens By og Landsogn, Samsø, Læsø og Anholt. Koncessionen gælder for 20 Aar, efter hvilket Tidsrum Telefonvæsenet kan overtages af Staten til en Aktiekurs af 125. Det er akkurat de samme Bestemmelser, som findes i den københavnske Telefonkoncession. Jeg siger, Staten *kan* overtage Selskabet. Staten behøver det selvfølgelig ikke. De finansielle Forhold kunde jo, naar de 20 Aar er gaaet, være af den Beskaffenhed, at Staten helst ikke vil overtage Selskabet. For dette Tilfælde indeholder Koncessionen en Bestemmelse om, at saa kan Koncessionen fornyes, men kun for et kortere Aaremaal, for 5 Aar.

I §§ 2 og 3 bestemmes det, at Statens smaa lokale Anlæg overdrages til Koncessionshaveren, mod at Staten overtager Aktier i Selskabet til pari Kurs for Vurderingssummen. Paa samme Maade erhverver Staten og overdrager til Koncessionshaveren de smaa lokale Telefonselskaber, der ligger indenfor det koncessio-

nerede Omraade, og modtager for Købesummen Aktier til pari Kurs.

I Koncessionens § 4 bestemmes det, at Tilsynsnævnets Virksomhed ved Lovens Ikrafttræden udvides til paa Statens Vegne at føre indgaaende Tilsyn med det jydsk Telefonvæsens Anlæg, Drift og hele forretningsmæssige Ledelse, og i Koncessionens § 5 forbeholdes det Ministeriet for offentlige Arbejder at udfærdige Maksimaltakstbestemmelser, der skal træde i Kraft senest den 1. Januar 1923. Denne Bestemmelse har vakt en Del Misnøje hos Telefonabonnenterne, der har ønsket disse Maksimaltakster fastsat straks og med en betydelig Nedsættelse. Kommissionen var selvfølgelig enig i, at Taksterne ikke bør være højere end strengt nødvendigt, men det har desuagtet ikke været muligt at fastsætte Maksimaltakster straks. I Betænkningen gøres der klart Rede derfor, og den højtærede Minister berørte ogsaa dette Forhold i sin Forelæggelsestale, hvorfor jeg skal indskrænke mig til at sige, at Kommissionen har savnet faste Holdepunkter for Fastsættelse af Maksimaltakster. Saa længe Statens lokale Anlæg og de smaa Anlæg, som skal overdrages til Koncessionshaveren, endnu ikke er vurderet, kan det ikke siges bestemt, hvor stor den Aktiekapital, der skal forrentes, vil blive, men dertil kommer endnu et andet Forhold. For at faa tilvejebragt en nogenlunde god og rationel Ordning mellem Statstelefonvæsenet og det private Telefonvæsen er det forudsat, at den Del af Jylland, som omfattes af Koncessionen, inddeles i 3 Zoner, saaledes som det er antydnet paa det Kort, der findes i den Lovforslaget ledsagende Betænkning, og Ordningen er da tænkt at skulle være den — og deri har Telegrafvæsenet erklæret sig indforstaaet —, at Telefondriften indenfor den enkelte Zone og Forbindelsen med Nabozonen overlades de private Selskaber, hvorimod Statstelefonen skulde besørge de lange Linier, altsaa besørge den Trafik, der ligger ud over en mellemliggende Zone. Men før der foreligger nogen Erfaring for, hvilken økonomisk Betydning denne Ordning faar saavel for Statsdriften som for den private Telefon, vil det være meget vanskeligt at have nogen grundet Mening om, hvor højt Maksimaltaksterne skal ansættes, da de jo i ikke ringe Grad vil